

inden denne Dato, kom paa Valglisten, medens de, som kom efter denne Dato, ikke kunde kræve sig optagne paa Valglisten. Det interesserer mig, som sagt, at det ærede Medlem understreger, at der her er en Opholdsbestemmelse i Lovforslaget, det kan jo være, der kan opnaas Enighed med Forslagsstillerne om at give Bestemmelse om et Ophold, der efter min Mening bør være længere end det, der, som det ærede Medlem fremhævede, anføres i Lovforslaget.

Jeg forstaaer saa udmærket godt, at det ærede Medlem hellere vil have, at vi skulle tale om Valget i Veringe-Kredsen og Odense Amts 2den Valgkreds end om, hvorledes de Radikale have stillet sig i Brønderslev Amdsraad og ved Henvendelser til mig i kommunale Spørgsmaal, for saa vidt som det altsaa drejer sig om en Købstadkommune. Det ærede Medlem sagde, at han var ikke i Stånd til at kontrollere Tingen, han havde nok en Forestilling om, at der har været en Avispolemik om en Afgørelse, jeg havde truffet, men mere erindrede han ikke. Jeg tror næsten, den kom af, at det ikke var mig, der havde truffet Afgørelsen, idet man i Ministeriet i den Grad var gaaet ud fra som en Selvfølge, at naar Flertallet i Kommunalbestyrelsen havde fremsendt Anmodning om Tilladelse til at gaa ind paa en vis Foranstaltning, skulde Anmodningen imødekommes, at Departementschefen ekspederede Sagen med det samme uden at forelægge Ministeren Spørgsmaalet, saa at den Henvendelse, de paagældende kom med, for saa vidt kom for sent. Hvis der skulde bebrejdes mig noget i denne Sag, skulde det i hvert Fald ikke være fra de ærede Medlemmers Side, der holde paa, at man skal følge Flertallet. Det var imidlertid, som sagt, blandt andre Meningsfæller af det ærede Medlem, der rettede denne Henvendelse til mig, og som, saa vidt jeg forstod, bag efter følte sig brøstholdne over, at Sagen var bleven afgjort paa et saa tidligt Tidspunkt. Men der er ingen Grund til at komme dybere ind paa dette. Jeg har kun fremdraget Begivenheden som et af Eksemplerne paa, at de Radikale i Praksis undertiden tage en anden Stilling, end de gøre i Teorien.

Maa jeg, da jeg har Ordet, sige, at det interesserede mig at høre det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), og navnlig interesserede det mig at høre hans Udtalelser om, hvordan det for Venstre var en Nødvendighed at stille sig paa den almindelige Valgrets

Grund, holde den almindelige Valgrets Fane højt, hvis det skulde blive ved at gaa fremad. I det hele slog det mig, hvilken Interesse det ærede Medlem havde for de andre Partier, specielt for de Radikale og Venstre. Med Hensyn til det radikale Parti fandt det ærede Medlem det rigtigt at benytte Lejligheden til at gøre opmærksom paa, at naar det ærede Medlem for Ringkøbing Amts 1ste Valgkreds (J. C. Christensen) i sit Blad havde talt om, at der var nogen Forskel mellem det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) og det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode), og havde rost det ærede Medlem fra Kalundborg og ladet skinne igennem, at dette ærede Medlem i Virkeligheden var en bedre Mand som Fører end det ærede Medlem fra Ringsted, var der temmelig sikkert noget underfundigt i det, det var; fordi det ærede Medlem fra Ringkøbing gik ud fra, at det ærede Medlem fra Kalundborg i Virkeligheden, naar han stod som Ordfører, var en mindre farlig Mand end det ærede Medlem fra Ringsted, at det var lettere da at komme Partiet til Livs. Det interesserer mig at høre, at det ærede Medlem gaar ud fra, at hvis det ærede Medlem fra Kalundborg kom i Spidsen for Partiet, stod det daarligere, end naar det ærede Medlem fra Ringsted var Ordfører og Formand for Partiet (Borgbjerg: Jeg kunde tænke mig, at det ærede Medlem fra Ringkøbing mente det!). Naar det ærede Medlem altsaa kunde tænke sig det, maa han vel først og fremmest selv have haft denne Opfattelse, og det glæder mig at lægge Mærke til, at det ærede Medlem i den Grad har Interesse af, at det gaar de andre Partier godt, at saa snart han aner Fare for et af dem, benytter han den første Lejlighed til saavel overfor det radikale Venstre som overfor os at pege paa den Fare, der kan ligge i, at man tager denne eller hin Stilling. Det er en Ædelmodighed, man som Regel ikke møder hos politiske Modstandere, og derfor bør den anerkendes.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Poul Christensen): Til den højtærede Indenrigsminister skal jeg kun sige med Hensyn til vort Forslag om Opholdsbestemmelsen, at det er givet, at naar man fastholder Princippet, at det skal være Skatteydere, der have Valgret, skal man have nogen Tid til at sætte dem i Skat o. s. v., og saa ligger det i selve Sagens Natur, at en vis Opholdstid fordres. Den højtærede Minister er altsaa ogsaa villig til at stille